

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 24. marca 1900.

Treść: (M^o 60—62.) 60. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Brzeclawy do granicy krajowej. — 61. Rozporządzenie, dotyczące się uzupełnienia siódmego wydania farmakopei austriackiej z r. 1889. — 62. Rozporządzenie, dotyczące się losowania asesorów sądu przemysłowego i ich zastępców występujących po dwóch pierwszych latach urzędowania tego sądu.

60.

Dokument koncesyjny z dnia 10. marca 1900,

na kolej lokalną od Brzeclawy do granicy krajowej.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Spółce akcyjnej c. k. uprzyw. kolei północnej Ciesarza Ferdynanda o to proszącej, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej ruchoziennej, która wybudowana być ma jako lokalna o szlaku normalnym od stacji w Brzeclawie aż do granicy morawsko węgierskiej w kierunku Broczka a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Co do kolei będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, używa koncesyonaryuszka dobrodziejstw w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 przewidzianych.

§. 2.

Spółka obowiązana jest skończyć budowę kolei koncesyonowanej najpóźniej w półtora roku, licząc

od dnia otrzymania pozwolenia do budowania, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, dać ma Spółka na żądanie Rządu stosowną kaucyę w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania linii koncesyonowanej nadaje się Spółce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebne.

§. 4.

Trwanie koncesyi z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §. 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne oznacza się na czas od dnia dzisiejszego aż do dnia 31. grudnia 1888 a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także uznać koncesyę za nieistniejącą nadal przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §. 2 zobowiązania pod względem

rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §. 11go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 5.

Wyjawszy przypadek wyraźnego zezwolenia Rządu, Spółka nie jest upoważniona do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesjonowanej.

§. 6.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesjonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu, gdyby kolej miała być odkupiona przed upływem roku 1903, stwierdzony będzie czysty dochód kolei lokalnej odkupić się mającej w najpomyślniejszym przed chwilą odkupienia roku rachunkowo zamkniętym, i tenże zostanie zwiększony przez doliczenie pięciu procentów.

2. Gdyby odkupienie nastąpiło po upływie roku 1903, lecz przed upływem siódmego roku ruchu, obliczone będą czyste dochody roczne kolei odkupić się mającej z lat rachunkowo zamkniętych przed chwilą odkupienia a z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat.

3. Jeżeli odkupienie nastąpi po upływie siódmego roku ruchu, w takim razie dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne kolei odkupić się mającej z ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich strącone będą czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

4. Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków ciężące na odkupionej kolei lokalnej i wszelkie inne pobory publiczne uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

5. Dochód średni czysty w myśl powyższych postanowień obliczony, płacić się będzie Spółce jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu pozostałej części okresu koncesyjnego w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

6. Gdyby jednak średni dochód czysty w myśl postanowień ustępu 1 aż do 4 obliczony, bez dodatków w ustępach 1 i 4 wzmiankowanych, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, jaka jest potrzebna na oprocentowanie po 4 od sta kapitału zakładowego kolei lokalnej odkupić się mającej przez Rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w okresie koncesyjnym, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej odkupioną, będzie polegało na tem, że państwo płacić będzie wzmiankowaną sumę roczną w razie odkupienia kolei przed rokiem 1903 z doliczeniem pięćprocentowego dodatku w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie Spółce podatek rentowy od tej renty odkupu opłacać się mający.

7. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1 aż do 6 przepisanego bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesjonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów nabyte z kapitału zakładowego, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

8. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracji.

W deklaracji tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego w myśl postanowień punktu 7 przejść mają na państwo;

c) kwota ceny odkupu, którą państwo zapłacić ma Spółce (ll. 1 aż do 6) według okoliczności obliczona tymczasowo z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

9. Rząd zastrzega sobie jednocześnie z doręceniem deklaracji co do odkupienia, prawo czuwania nad tem, żeby stan majątku, poczynwszy od tej chwili, nie został zmniejszony na szkodę państwa.

Poczynwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracji o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu Rządu.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

10. Spółka obowiązana jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji o odkupieniu wymienione.

Gdyby Spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez jej zezwolenia i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Poczynwszy od chwili odkupienia, ruch na kolejach odkupionych odbywać się będzie na rachunek państwa a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

11. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu (l. 8), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Spółka obowiązana jest oddać Rządowi do rozporządzenia na jego żądanie wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niej jeszcze do tego celu potrzebował.

§. 7.

Zresztą stosować się mają do kolei koncesyjowanej, bez uszczerbku dla osobnych warunków koncesyjnych dla niej przepisanych, postanowienia

§. 5 aż do 8 włącznie, tudzież §. 10, jakoteż §§. 12 aż do 14 włącznie Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 16. kwietnia 1890, Dz. u. p. Nr. 90, na koleje lokalne Suchdol—Bodziszów, Suchdol—Fulnek i Opawa—Beneszów.

Wittek r. w.

61.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 16. marca 1900,

tyczące się uzupełnienia siódmego wydania farmakopei austriackiej z r. 1889.

Od dnia 1. lipca 1900 nabywają mocy obowiązującej przepisy aptekarskie zawarte w „Additamenta ad Pharmacopoeae Austriacae Editionem septimam“ wydanych w języku łacińskim nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej jako uzupełnienie księgi lekarstw z r. 1889.

Od tego terminu rozporządzenie z dnia 1. lipca 1889, Dz. u. p. Nr. 107, wydane do farmakopei austriackiej, Ed. VII, stosować się ma także do środków leczniczych, zawartych w tych „Additamenta“.

Wszyscy aptekarze, jakoteż upoważnieni do utrzymywania apteki domowej lekarze i chirurdzy, tudzież weterynarze obowiązani są zaopatrzyć się w drukowany egzemplarz tych „Additamenta“.

Koerber r. w.

62.

Rozporządzenie Ministrów spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu z dnia 21. marca 1900,

tyczące się losowania asesorów sądu przemysłowego i ich zastępców występujących po dwóch pierwszych latach urzędowania tego sądu.

Na zasadzie §. 40 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, o zaprowadzeniu sądów przemysłowych i o sądownictwie w sporach, dotyczących się pracy, nauki i najemnego w stosunkach przemysłowych rozporządza się w przedmiocie wykonania przepisanego w §. 14, ustęp 2 tej ustawy losowania asesorów i ich zastępców wybranych do

sądu przemysłowego i sądu rekursowego dla sporów przemysłowych (§. 23 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 23. kwietnia 1898, Dz. u. p. Nr. 56), którzy po dwóch pierwszych latach urzędowania sądu przemysłowego mają wystąpić, co następuje:

§. 1.

Losowanie stosownie do §. 14, ustęp 2 ustawy o sądach przemysłowych wykonać ma przewodniczący sądu przemysłowego, co do wybranych asesorów sądu rekursowego, prezydent trybunału pierwszej instancji, który działać ma jako sąd rekursowy.

Losowanie odbyć się ma w ciągu czwartego miesiąca przed upływem dwóch pierwszych lat urzędowania sądu.

§. 2.

Do losowania przybrać należy po jednym asesorze z ciała wyborczego przedsiębiorców i z ciała wyborczego robotników jako osoby zaufane, tudzież protokolistę.

Losowanie odbywać się ma na publicznem posiedzeniu.

§. 3.

Jeżeli w jednym z ciał wyborczych są w chwili losowania wolne mandaty asesorów lub zastępców z powodu śmierci, złożenia, usunięcia lub z innych powodów, ilość asesorów lub zastępców, którzy w tem ciele wyborczem mają być wylosowani, zmniejsza się o ilość tych już wolnych mandatów.

Taż sama zasada stosowana będzie w przyszłości także przy prawidłowem występowaniu co dwa lata połowy asesorów i zastępców do tych mandatów, które w międzyczasie z powodu śmierci, złożenia, usunięcia lub z innych powodów stały się wolnymi a których okres ważności byłby upłynął w chwili prawidłowego występowania.

Odnosnie do tych mandatów, co do których nie ziszcza się ów warunek, wybory uzupełniające

na pozostałą część bieżącego okresu wyborczego odbyć się mają tylko w tym razie, jeżeli zdaniem trybunału pierwszej instancji jest to potrzebne dla zapewnienia prawidłowego toku czynności sądu przemysłowego (§. 14, ustęp 1 ustawy o sądach przemysłowych).

§. 4.

Asesorów i zastępców, na których los padnie, uwiadamia piśmiennie przewodniczący sądu przemysłowego a względnie prezydent trybunału pierwszej instancji, że jako wylosowani i którego dnia wystąpili.

§. 5.

Nazwiska wylosowanych asesorów i zastępców komunikować należy Władzy politycznej krajowej jednocześnie z nazwiskami tych asesorów i zastępców, którzy wystąpili z innych powodów. Zarazem podać należy także czas, w ciągu którego asesor lub zastępca usunięty od urzędu swego w skutek prawomocnego orzeczenia trybunału w myśl §. 17, ustęp 2 ustawy o sądach przemysłowych nie może być ponownie wybrany.

§. 6.

Władza polityczna krajowa rozpisując wybory, winna jednocześnie zarządzić, żeby nazwiska występujących asesorów i zastępców, na których miejsce odbyć się mają wybory uzupełniające, zostały niezwłocznie ogłoszone w dziennikach urzędowych dotyczących Władz przemysłowych pierwszej instancji i nadto sposobem zwykle używanym w okręgu sądu przemysłowego.

§. 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Koerber r. w.

Spens r. w.

Call r. w.